

عنوان مقاله:

بررسی نقش سرمایه گذاری در توسعه فناوری در صنعت نفت (با تاکید بر قراردادهای نفتی بیع متقابل)

محل انتشار:

دومین همایش ملی توسعه فناوری در صنعت نفت (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

سعید بهنام - پژوهشگر- سازمان پژوهشهای علمی و صنعتی ایران

خلاصه مقاله:

طی چند دهه گذشته سرمایه گذاری جهانی در بخش نفت و گاز با روندی صعودی موجب پیدایش انقلابی تکنولوژیک در صنایع نفت و گاز شده و ظهور پدیده های جدیدی مانند لرزه نگاریهای سه بعدی و چهاربعدی، حفاریهای افقی و چند جانبه و سایر فنون جدید منجر به کاهش خطاها و در نتیجه کاهش هزینه ها و بهبود بهره دهی و تولید میدانهای نفت و گاز گردیده است. فن آوریهای پیشرفته صنعت نفت غالباً در اختیار شرکت های بزرگ فراملی (که بخش عمده ای از آنها امریکایی هستند) قرار دارد و بهره گیری از این فن آوریها برای کشورهای نفت خیز در حال توسعه با توجه به کمبود سرمایه های ارزی در این کشورها تنها در چارچوب انعقاد قراردادهای نفتی با شرکتهای مذکور میسر بوده است. در سالهای اخیر روند فزاینده ای از گشایش بخش بالادستی صنایع نفت و گاز به روی سرمایه گذاریهای خارجی در کشورهای نفت خیز (و به ویژه کشورهای منطقه) پدیدار گردیده است و این کشورها در بستر سازی برای سرمایه گذاریهای خارجی و جلب سرمایه ها با اعطای امتیازات بیشتر به رقابت با یکدیگر پرداخته اند که عقد قراردادهای مشارکت در تولید و بیع متقابل با نرخ بازگشت سرمایه قابل توجه از این جمله است. در کشور ما نیز از بین روشهای مختلف عقد قراردادهای نفتی، طی سالیان اخیر شیوه سرمایه گذاری به روش بیع متقابل به عنوان تنها راه قانونی ممکن برای توسعه میادین نفت گاز به کار گرفته شده است که این شیوه از دیدگاه شرکتهای نفتی بین المللی و نیز از دیدگاه مصالح و منافع ملی کشورمان دارای ویژگی های متعدد مثبت و منفی است. در حال حاضر در راستای حفظ اصول و ملاحظات اساسی دولت جمهوری اسلامی ایران در قراردادهای نفتی، به ویژه در زمینه جذب و انتقال فناوری های پیشرفته صنعت نفت و گازچه در چارچوب طرح ها و چه در داخل کشور، رفع اشکالات موجود در قراردادهای بیع متقابل و تکامل آنها در طی زمان ضروری است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/32959>

